

Door MISCHA SPEL

AMSTERDAM, 9 JAN. „Ik heb als kind pianoles gehad – van mijn negende tot mijn achttiende. Echt leuk vond ik het niet. De muziek van Chopin vond mijn leraar te hoog gegrepen. Pas anderhalf jaar geleden heb ik de lessen weer opgepakt. Een kennis, uitgever Jacco Groot van De Harmonie, stuurde me kort daarop een recensie van een kleinschalige toneelvoorstelling over Clara Schumann en Johannes Brahms, toen in Londen. Dat concept – muziek en theater op een intieme manier verbonden – sprak me erg aan.”

Actrice Yvonne van den Hurk speelde onder meer in televisieseries als Pleidooi en Het Klokhuis. Vanaf donderdag is ze met de Russische pianist Alexander Drozdov negentien keer te zien in de door haar zelf geschreven concert- en vertelvoorstelling *Chopin?*, over levens en liefde van Frédéric Chopin en George Sand.

„In een antiquariaat stuitte ik op een heerlijk boekje; *Love and lives of Famous Composers*. Triviaal, maar op feiten gebaseerd. Daarin trok het verhaal van George Sand en Chopin me meteen. Na twintig jaar spelen met andere acteurs, leek het me leuk en boeiend nu eens intensief met een pianist samen te werken, en te zien hoe die wisselwerking op het podium loopt.

„Voordat ik mijn tekst schreef, heb ik alles over Chopin gelezen wat ik kon vinden. Daarin heb ik gezocht naar een theatraal interessante invalshoek. Die heb ik gevonden in de nooit echt expliciet met name genoemde liefdesrelatie tussen Chopin en George Sand. Ik speculeer erop dat hun liefde na acht jaar stuk liep op een tekort aan passie. Maar let wel: dat is mijn interpretatie, op basis van al-

YVONNE VAN DEN HURK OVER

Frédéric Chopin

(Foto NRC Handelsblad, Maurice Boyer)

le gelezen feiten.

„Chopins scheppingsproces intrigeerde George Sand ontzettend; ze zag zelf in dat hij een groter kunstenaar was dan zijzelf. Dat was ook haar drijfveer zich over hem te ontfermen – fysiek, maar ook financieel. Met Georges kinderen Solange en Maurice woonden ze gevierd op haar landgoed Nohant, maar uiteindelijk werkte

dat niet. Dochter Solange – nogal een krengetje, vermoed ik – verleidde Chopin. Dat leidde uiteraard tot jaloezie. Omgekeerd was Chopin weer jaloers op Georges band met haar zoon Maurice.

„Chopin stierf anderhalf jaar na de breuk met George Sand. In de tussentijd liet hij al haar brieven onbeantwoord. En nog merkwaardiger is dat hij ook voordien nooit

ook maar één compositie aan haar heeft opgedragen. Terwijl die eer de kat, de hond en de eerste de beste freule wel ten deel viel! In *Chopin?* heb ik dat rechtgezet, en is er wél sprake van een stuk dat speciaal voor George Sand werd gecomponeerd. Het blijft fictie.

„Je moet niet denken dat pianist Alexander Drozdov de ‘rol’ van Chopin ‘speelt’, terwijl ik – met sigaar, barse stem en in mannenpak – George Sand gestalte geef. Gedver, nee! Het is geen poppenkast, het is muzikaal verteltheater; noten en woorden zijn volledig met elkaar vervlochten. Ik probeer het verhaal achter de muziek te vertellen, opdat de muziek daardoor voor het publiek nog meer tot leven komt. Als je iets weet over de achtergronden, luister je met andere oren, vind ik. Dat is ook mijn voornaamste doel. Vernieuwend theater brengt *Chopin?* zeker niet.

„Ik hoop door te gaan met theatervoorstellingen over componisten. Volgend jaar volgt J.S. Bach. Ik houd ontzettend van Chopin, maar Bach is uiteindelijk mijn meest gekoesterde componist. Met een altvioliste en een zangeres werk ik op dit moment aan een voorstelling rondom zijn leven. Daarna volgt Tsjaikovski, en zijn band met mecenas Nadezjda von Meck. En Beethoven, wiens probleemrelatie met zijn neefje Karl me altijd heeft gefascineerd. Heerlijk vind ik het, om ter voorbereiding alles daaromheen te lezen. En onderwerpen zijn er voorlopig te over.”

Chopin? – Idee, tekst en spel: Yvonne van den Hurk. M.m.v. Alexander Drozdov (piano). Première: 12/1 Bellevue, Amsterdam. Daarna tournee t/m 24/3. Inl. www.viarudolphi.nl of www.winterspelen.net